Ч. 216 (1001) Львів, субота 21 вересня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопис. (Редакція Руська ч. 3.)

Запропастили будуч жнива у східній Галичині.

Польська господарка у східній Галичині консеквентно стремить до сего, щоби український край і українське населенє зруйнувати до тла. Ярким доказом сего є справа з сегорічним засівом. Вже з початком сего літа показало ся, що у східній Галичині лежить облогом яких 400 тисяч гектарів рілї, котру треба би обробити і обсіяти. До засіву потрібно було 2.600 вагонів збіжа. Централя для відбудови Галичини зробила правительству предложенє, щоби кількасот вагонів збіжа взято до обсіву з Галичини, около 200 вагонів мало прийти з австрійської окупації, кількасот вагонів мали доставити Чехи і Морава, а тисяч кількасот вагонів Угорщина. Тимчасом виявляєть ся, що доси зпоза Галичини не прийшов ні один вагон збіжа на обсів і навіть нема надії, щоби збіже се коли-небудь надійшло. Положенє представляє ся прямо трагічно. На друге літо наші поля будуть знов лежати облогом, а народ буде голодувати. Теперішні господарі і опікуни краю злегковажили собі справу будучих жнив у східній Галичині, бо не постарали ся, щоби рілю обсіяти збіжем випродукуваним в краю, а поставили безглузді і нездійснимі предложеня, щоби збіже на засів спровадити, Бог знає, з яких країв і то власне в сім самім часі, як зі східної Галичини вивозить ся десятки тисяч вагонів збіжа за границю.

Доперва після інспекційної подорожи по Галичині міністра публичних робіт Гомана, який мав нагоду наглядно переконати ся про руйнуючу господарку ріжних польських централь для знищеня краю, роблять ся заходи, щоби як найскорше доставити східній Галичині збіже під засів. В сій справі конферували міністри Гоман і Сільва Тарука з угорським міністром рільництва кн. Віндішґрецом. Однак ледви чи удасть ся перед зимою доставити на східно-галицькі поля потрібне збіже для засіву.

Ся одна справа ясно показує, як невмолимо потрібний є поділ краю, щоби східна Галичина могла як слід господарсько розвинути ся.

Америка не може і не хоче заниматись пропозицією Буряна.

Відень, 19. вересня (К. Б.) Королївський шведський посол у Відни на порученє свого правительства подав до відома текст відповіди правительства Зєдинених Держав Америки на ноту Австро-Угорського правительства з дня 14. с. м. Текст сеї відповіди звучить:

„Маю честь потвердити отриманє Вашої грамоти з дня 16. вересня с. р. з котрою передано мені ноту Австро-Угорського правительства, яка містить в собі пропозицію до всіх держав в сім напрямі, щоби вислати відпоручників на довірочну необовязуючу параду про прінципи заключеня мира. При сім пропоновано, щоби уповновласнити відпоручників подати до взаїмної відомости погляд їх правительств про сї прінципи, принимати аналоґічні заяви, та отверто і щиро запросити і уділяти заяви до всїх точок, які вимагають прецизії. У відповідь на се, маю честь донести, що зміст сего повідомленя предложено президентови, який мені поручив Вас звідомити, що правительство Зєдинених Держав може уділити лише одну відповідь на почин Австро-Угорської ноти а саме:

Воно кілька разів зовсім ясно усталило условини, під якими Зєдинені Держави згідні є розважати заключенє мира. Воно не хоче і не може занимати ся ніякими пропозиціями конференцій в справі, щодо якої воно оповістило так ясно своє становиско і свої погляди.

Італія також відмовить.

Рим, 19. вересня. Аґенція Стефанія доносить: Італійське правительство уважає, що пропозиція Австро-Угорщини зміряє до сего, щоби через мирові переговори створити обманчивий образ без реального змісту і без всякої правдоподібности на практичний успіх. Заяви державних мужів Німечини і Австрії, виключаючі відступленє якої небудь части краю і закріпляючі несправедливі мирові договори в Берестю і Букарешті, роблять неможливими розпочатє мирових переговорів. Антанта і Америка бажають щиро мира і поклали свої условини, про які Австро-угорська нота ні словом не згадує. Так само трактує ся італійські аспірації, які є звісні Австро-угорському правительству і які признала коаліція. Условини сї стремлять до закінченя, зєдиненя цілого італійського народа через освободженє Італійців з під австрійського ярма і до забезпеченя сталости Італії. Поки Австро-угорське правительство не згодить ся на італійські условини і на другі цїли антанти, доси Італія не заперестане борби, яка мусить запевнити людству лїпші і певнійші підвалини сталого мира, опертого на засадах свободи і справедливости.

Проєкт 3-місячного перемиря.

Берлїн, 19. вересня. Г. И. доносить з Женеви: Швайцарській союзній раді предложено проєкт запропонувати всім воюючим державам тримісячне перемирє для нових виборів до всїх парляментів. Над сим проєктом буде нараджувати ся союзна рада. (Переведенє нових виборів під гаслом заключеня мира було би цінним інструментом для покінченя війни. Однак ледви чи на се згодять ся держави антанти, а се тим більше після відмови на ноту Буряна).

Др В. ҐЕРИНОВИЧ. (6)

До української орієнтації.

Я зазначив на иншім місці, які обовязки накладає сей момент на Німечину. Чим вона їх скорше і природнійше, значить на вдоволенє українського загалу, сповнить, тим не лиш скорша і певнійша буде її побіда, але й гарнійша будучина взагалі. Хліб України годувати може війну Німечини з її ворогами в нескінченість — але лиш він сам побіди Німечині не принесе, ані не запевнить її будучности. Натомість Україна, яко шлях до Індій, сповнить мрії німецького народа. Справді нема в історії світа такого случаю, щоб якась територія могла відіграти більшу роль, як ось-тут Україна. Німецький нарід, якого доля важить ся нині на чуткій підоймі, мусить зрозуміти значінє України для себе. Які відносини його до неї повинні бути, се хиба злишне говорити. Зверну увагу лиш на значінє простору і числа, а сї вартости хиба говорять досить. Народ, який видав найчільнійших антропоґеоґрафів, не повинен допускати ся промахів, які колїдують з найпримітивнійшим знанєм сеї многоважної науки.

З другої сторони мусимо згадати також і сї нові преміси, які виринули недавно, а які збільшують і скріплюють ще дужче ланцюх, що на нім основує ся природна українсько-німецька орієнтація. З хвилею перевороту у східній Европі та змін в політичній конфіґурації давної царської імперії, змінили ся німецько-московські взаємини. Коли вони перед тим були приятельські, то лиш задля України, яка входила в склад великої Росії. На Україну дивила ся Німечина через Петербург. Нині може на неї глядїти безпосередно. Московщини як такої Німечина не потребує. Се баляст для неї своїм великим а порожним тїлом, а своїм ґеоґрафічним положенєм ворог. Нові політичні границї Німечини на сході, та становище її на водах і побережах Балтійського моря поширюють поважно московський фронт. Тим самим облекшують сильно полудневий, проти якого стоїть Україна від віків в найтяжших змаганях. Значінє союзника росте з величиною боєвої лїнії, яку він обсаджує, а тим самим облекшує иншу. Лїнія, яку занимає Німечина проти природних ворогів України, є дуже велика. А якість обсади тих фронтів мусить грати також не останну роль між премісами для німецької орієнтації на Україні. І під тим зглядом не легко найти на поверхні землї двох народів, які би себе так доповнювали.

Отсе короткий начерк на часі. Для гуманістичних преміс тут нема місця. В того рода квестіях рішати мусять преміси, які перейшли через лябораторі досвідної історії — антропоґеоґрафії. А ся вказує від віків Німечині на Україну, а Україні на Німечину.

В червни 1918.

Скликанє парляменту.

Віденъ, 19. вересня. Засіданє палати послів скликано на 1. жовтня с. р. на год. 11. перед полуднем. На порядку деннім стоять дуже важні фінансові справи а саме: 1) Звіт буджетової комісії в справі позички 954 мілїонів корон на довжний скрипт в австро-угорським, банку; 2) звіт фінансової комісії правительственних предложень в справі податку від мусуючих вин, вина, вугля і цукру; 3) звіт шкільної комісії про внесенє п. Фінка і тов. в справі остаточного установленя повітових шкільних інспекторів. На 30. с. м. скликано засіданє комісій: буджетової, фінансової і відбудови краю.

З парляментарних кругів довідуєм ся, що кромі повисшого порядку нарад, на засіданю буде широко обговорена справа надужить зі спродажею дерева з державних лісів, як також відбуде ся велика дебата в справі мира.

З України.

О прилученє Підляша до України.

Польські часописи доносять, що перед кількома днями виїхала з Білої депутація Жидів у Київ до гетьмана, щоби йому представити конечність безпроволочного прилученя Підляша до України.

Англїйці роблять резолюцію на Україні.

„Daily Mail“ довідує ся з Копенгаги: По донесеням большевицьких „Ізвестій“ рух революційний на Україні росте. Дня 1. вересня заняли революціоністи Чернів і кілька инших міст. Українські власти спаслись втечею.

Щось ніби ідилія..

З приводу своєї гостини у гетьмана Скоропадського сказав маршалок Пуласький співробітникови „Kurjer-a polsk-ого“: „Моя гостина мала виключно куртуазійний характер. Я не був уповажнений навязувати які-небудь зносини з Україною. Моє перебуванє в Київі було зовсім приватне; я відвідав там гетьмана та представників Австро-Угорщини і Німеччини. Гетьман повів розмову на тему польсько-українських взаємин. В розмові сій, що хотів би я підчеркнути, почув я опінїю гетьмана, що було би бажаним навязати офіціяльні зносини між Україною й Польщею. О скільки обі сторони, сказав гетьман, опинились між собою через міродатні чинники в безпосередних зносинах, всякі спірні питаня між Україною й Польщею були би полагоджені на обосторонне вдоволенє“.

— Чи гетьман мав тут на думці холмське питанє? — запитав співробітник.

— В своїй думці розумів гетьман полагодженє всїх спірних питань.

Вічевий тиждень в краю.

Бережани.

В неділю 22 вересня 1918 відбуде ся в Бережанах народне віче о 2 годині пополудни. Повітова орґанїзація взиває всю українську людність Бережанщини прибути на то віче. Всїх священиків, учителїв і сїльких орґанїзаторів, просимо повідомити людий про се віче і подбати щоби люди численно на вічу явили ся. Справи надзвичайно важні. Польща іде на нас розличними способами і коварством, щоби загарбати нашу землю. Треба проти того боронити ся. Також треба заняти становище в справі останнього розпорядку митрополита Шептицького, котрий хоче завдати нашому орґанїзмови тяжкий удар через примусове заведене целїбату для нашого духовенства.

Лука (коло Самбора.)

Дня 22 с. м., то є в неділю о 2 год. по полудни відбудеть ся віче повітове в Луці коло Самбора. Справа дуже важна, тож чуйні будьмо і явім ся всї як один в імя добра нашого народу. — За орґанїзацію політичну повіту суд. луцького о. Богдан Теодозий Петрицький.

Миколаїв (над Дністром).

В Миколаєві над Дністром відбудеть ся в справі подїлу Галичини і протесту проти прилученя до Польщі — повітове віче 22 вересня с. р. о год. 4 по полудни в салї маґістрату. Обовязком кождого на се віче прибути. — Комітет.

Збараж.

Збаразька повітова орґанїзація скликує до Зaража всенародне віче на 22 с. м. в справі протесту проти прилученя східної Галичини до Польщі, а з домаганем щоби з україньскої области Галичини і Буковини був утворений окремий автономний край коронний. На віче запрошений посол Др Голубович.

Сокальщина.

В неділю дна 22. вересня о год. 1 в полудне відбудеть ся в Сокали повітове віче з слїдуючим порядком дневним:

1) Сучасне полїтичне положене українського народу у звязи зі справою австро-польської розвязки і справою подїлу Галичини, реф. пос. Др Ром. Перфецький.

2) Економічне і господарське положене українського народу в Галичині у звязи зі справою відбудови східної Галичини, рефер. п. Др М. Ванчицький.

Белзчина.

В суботу дня 21 вересня о годині пів до 3-ої по полудни відбудеть ся повітове віче. Реферувати муть б. соймовий посол Др Роман Перфецький і Др Микита Ванчицький.

Теребовля.

Дня 10 вересня с. р. о 2 год. пополудни відбули ся в Теребовлї народні збори, на яких явила ся вся українська інтелїґенція та понад 5000 що найчільнїйших людий повіту, а на яких явив ся посол Колесса і зложив посольске звідомлене. Посол порушив насамперед найважнїйші політичні події з послїдних часів, обговорив австрійську політику супроти української справи, непримиримне вороже становище австрійських Поляків проти подїлу Галичини, вказав на їх усильні заходи, щоби наша земля цїла під Польщу, та заявив, що супроти теперішного правительства, яке йде на руку Полякам, УПР. виступить з найострійшою опозицією. По сім поставив приняті оплесками слїдуючі резолюції:

1. Домагаємо ся безпроволочного затвердженя і виконаня берестейського мира в цїлій основі, а протестуємо проти наміру Поляків, щоби загарбати Холмщину, Підляше і Східну Галичину.

2. Домагаємо ся подїлу Галичини і сполуки усїх українських областий нашої держави в оден український коронний край з окремим соймом, намісником і окремою українською адміністрацією.

3. Шлемо привіт укр. державі бажаючи її повної самостійности і сполученя усїх українських земель.

4. Збори одобрюють перехід українських послів до опозиції і взивають УПР., щоби витревала в рішучій і консеквентній опозиції до теперішного правительства так довго, доки не будуть сповнені в цїлій основі принціпіяльні полїтичні домаганя українського народа в Галичині, висловлені в 1-ій і 2-гій резолюції.

Дальше порушив посол справи господарські, вказав на покривдженє нашого народа на тім поли, та на поступованя властий з нашими селянами. При тій нагоді порушив всї важнїйші законні розпорядки, видані з причини воєнної господарки, як справа причинків, евакуованих, реквізицій, відбудови краю і т. д. і поставив слїдуючі резолюції. які одноголосно принято:

1. Домагаємо ся в справах господарських окремого Центрального Уряду для відбудови східної части Галичини з особлившим узглядненем укр. селянства.

2. Домагаємо ся приспішеня відбудови укр. осель, а також шкіл, церков, читалень, громадських домів і всїх культурних наших інституцій.

3. Домагаємо ся увільненя рільничого населеня від війська для управи піль і відбудови осель, а також увільненя учителїв і сільських ремісників в таких розмірах, як се переведено на Угорщині.

4. В околицях дїткнених війною, знищених або навіщених неврожаєм, жадаємо повного знесеня реквізицій, а в цїлій східній Галичині значного їх обмеженя.

5. Жадаємо чимскоршого переведеня оцінки воєнних шкід і виплат за воєнні чинитьби і шкоди.

Не залишив Вп. п. посол і просвітних справ — вказав на знані всїм кривди нашого народа на тім поли, по чім поставив рівнож оплесками приняті слїдуючі резолюції:

1. Жадаємо негайного відбудованя і реактивованя українських шкіл в українських селах, обсадженя їх учительськими силами, яких треба увільнити з війська, а зглядно перенести з західної Галичини.

2. Домагаємо ся удержавненя українських приватних ґімназій і учительських семинарій.

3. Жадаємо взагалї українізації шкільництва в Східній Галичині та шкільної адміністрації відповідно до наших принціпіяльних домагань на сім поли.

4. Жадаємо безпроволочного заснованя українського університету у Львові.

Наконець порушив посол справу адміністрації політичної, в якій збори зажадали приверненя автономії наших громад, усуненя державних комісарів та українізації політичної адміністрації в Східній Галичині.

По сім звідомленю забирали голос поодинокі наші селяни, які-то вказували на ріжні надужитя та просили поради, а коли дискусія вичерпала ся — збори ухвалили серед бурі оплесків вотум довіря українському клюбови взагалї, а зокрема послови д-ру Колессї; потім учасники зборів розійшли ся піднесені на дусі і з сильною вірою в побіду слушної справи. — С. М.

Долинщина.

Політична повітова Українська Народна Рада в Долинї устроїла дня 8. вересня с. р. віче, на якім вічевики однодушно запротестували проти плянованого міродатними сферами прилученя Галичини до Польщі, а рішучо зажадали подїлу Галичини, утвореня зі Східної Галичини, укр. части Буковини і Угорщини — Української провінції в межах Австрійської держави, та негайного ратифікованя берестейського договору. — Для обговореня тих самих справ і ухвалени до тичних резолюцій скликує також долинська політична орґанїзація дальші віча в долиньскім повіті, а се в Рожнїтові і в Болехові, оба на день 29. вересня 1918 р. в неділю о год. 2. по полудни.

На віча ті висилає Повітова Укр. Народна Рада в Долинї, своїх референтів.

Хто не хоче належати до Польщі, явить ся того дня на вічу.

Просимо всїх оо. духовних і свідому українську інтелїґенцію подбати о як най численнїйшу участь народу в сих вічах.

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Карна розправа проти селян з Равщини.

В днях 13. і 14. с. м. перед тутешнім трибуналом, якому проводив рад. Любінецький, відбула ся головна розправа проти 28 селянок з Радружа, пов. Рава руська, обжалованих о ряд злочинів насильства, які нїби-то мали виконати на особах начальника громади, священика і його жінки, заступника начальника громади і двірського коваля.

В Радружу, як і в инших селах равського повіта, поширено чутку про привернене панщини, а привід до того дав розпорядок ц. к. старости, яким воно покликало до житя аґрарну комісію. Дня 7. цвітня с. р. товпа складаюча ся з парусот людий пішла до війта з домаганем видачі печатки, хотячи в той спосіб перешкодити „підписаню панщини“, а опісля на парохію, де священик о. Гучко двічи присягав товпі, що про панщину нічого не знає. Мимо того товпа повибивала вікна, потурбувала їмость. Звідси удала ся товпа до громадського уряду, де війт видав їй печатку, а опісля до заступника війта, якому спричинено значні шкоди в движимостях. Що-йно прибувше військо розігнало товпу.

Обжаловані жінки признали ся до вини, а боронили ся тим, що із-за способу, в якій їх силувано до роботи на двірських ґрунтах, вони повірили дійсно в заведене панщини і рішили проти неї оборонитись.

По скінченій розправі забрав слово прокуратор Шиманський, який домагав ся примірного покараня виновників. Після того прийшов до слова оборонець обжалованих др. Зарицький, який в довшій і гарній промові змалював тло, на якому скоїлись сі сумні події. Підніс передовсім неграмотність обжалованих жінок і темноту цілого села (анї 28 обжалованих жінок анї сам війт не вміють читати нї писати) вказав на недомаганя адміністраційного апарату, а ще більше на надужитя при виконуваню розпорядку про примусову роботу на селї — що все разом загнало 28 темних, неграмотних жінок на лаву обжалованих — та просив о лагідний вимір кари.

Після 1 і пів годинної наради, предсідник трибуналу оповістив вирок, яким засуджено 2 обжаловані на 4 місяці, 4 на 3 місяці 7 на 2 місяці, прочі на 1 місяць і 14 днів вязниці. 3 обжаловані увільнено. Вирок всі приняли.

Митарства з розвязкою юго-славянського питаня.

Відень, 19. вересня.

Віденський кореспондент будапештенської ґазети „Az Est“ пише про ріжниці поглядів між угорським президентом міністрів Векерлем, а міністром заграничних справ Буряном, зглядно між сим послідним, а новим спільним міністром скарбу Шпіцмілером, до котрого належить також управа Боснією і Герцеґовиною. Др. Векерле уважає хорватцько-славянське питане внутрішною угорською адміністраційною справою. Ґр. Буриян приписує йому політичне значіне, а з сим послідним поглядом годить ся також австрійський президент міністрів барон Гуссарек, який признав, що внутрішню перебудову Австрії можна перевести лише за згодою Угорщини. На підставі взаїмности домагеть ся він, щоби розвязку югославянського, а передовсім хорватцько-славянського питаня переведено за згодою австрійського правительства.

Др. Векерле є противником національної автономії в Австрії і є за упривілїованим становиском Німців. Сего самого домагає ся він для Мадярів на Угорщині. З дром Векерльом годить ся спільний міністер скарбу Шпіцмілер. Таємничу ролю в розвязці югославянського питаня занимає ґр. Тіса. Він від довшого вже часу виїхав на полудне, перебував деякий час в Загребі, а тепер „студіює“ щось в Сараєві, де жде на поворот з Відня боснійсько-герцеґовинського ґубернатора ґен.-оберста Сарковича. Ґр. Тісї приписують в юго-славянській розвязці сю саму роль, яку відіграв свого часу маршалок Барзольф в німецько-чеській угоді.

Гінденбурґ до армії.

Берлїн, 19. вересня. Полевий маршалок Гінденбурґ видав слідуючий приказ до армії:

Австро-угорське правительство справило до всіх воюючих держав нову пропозицію заключеня мира, а саме запросило їх до необовязуючих переговорів в якімсь невтральнім краю. Через се бої не будуть перервані. Згода на мирові переговори не противорічить духови, з яким ми боремо ся за нашу вітчину. Вже в грудни 1916 р. цісар, наш найвисший вожд, запропонував до спілки зі своїми союзниками, мир з неприятелем. Від сего часу кілька разів заявило німецке правительство готовість до мира. Відповідю з неприятельського табору були глум і насмішка. Ворожі правительства знають лише борбу на знищене, ми ведемо оборонну борбу і в сім змислї наш союзник за нашим порозумінем зробив на ново мирові пропозиції для необовязуючих переговорів. Ворба через се не перериває ся. Військо мусить дальше воювати. Німецьке військо, що так постійно світло бєть ся, буде дальше охороняти вітчину і викаже перед ворогом свою непобідимість.

НОВИНКИ.

— **Адмінїстрація нашої часописи містить ся при ул. Сикстуській ч. 21 в партері. Зі всякими адмінїстраційними справами просимо лиш туди звертатись, чи то устно, чи письменно. Натомість Редакція „Українського Слова“ містить ся при ул. Руській число 3., на II. поверсї.**

— **Вистава „Артистичної Горстки“ і „Пресової Кватири“** представляє ся незвичайно гарно. Прегарні малюнки і найкрасші знимки Стрільців-артистів розміщені з великим почутєм для краси.

Прапор леґіону представляє ся так інтересно, що вже сам для себе творить предмет, який схоче кождий оглянути. Належить спішити ся з відвідинами, тому, що вистава потреває лише до 15-го жовтня сего року. — Національний Музей, про котрого на жаль ще многі не знають, де він стоїть, находить ся при ул. Мохнацького число 20. — Вистава отверта щоденно від 10—6.

Вступ 2 кор. Для шкільної молодіжи і мужви 1 кор.

— **„В автономній Галичині, ще не під Польщею, нема української мови“**... Нам пишуть: Иноді зайшов я до Краєвої Комісії причинкової у Львові при вул. Городецькій. Дивлю ся, написи всюди тільки польські, чую, урядоване рівнож польське. — Вглянувши в „глубину“ сеї краєвої институції аж смердить польською господаркою. — Робота робить ся... Неполагоджених справ, рекурсів з перед року велика сила! Кажуть, що буде до 300 тисяч! А люди ждуть їх полагодженя і діждати ся не можуть, бо панни-референтки „не мають часу“, бігають з бюра до бюра, для розмови... А рекурси писані українською мовою? Ті лежать ще довше! Бо — як се менї говорено — референтки Краєвої Комісії не вміють чи не хочуть вміти української мови. Одна референтка раз менї виразно сказала, що український рекурс мусить лежати довше яких 3 місяці, тому що по українськи писаний, а вона його не розуміє...

19. с. м. приходжу в цілях інформаційних до дижурного урядника, даю йому картку з назвиском покликаного, писану по українськи, а він — тільки не смійте ся, розумні люди! — не приймає, тому що по українськи, а він урраїнської мови не знає! Доперва коли йому загрозив я зажаленем у Намісництва, приняв, толкуючи з українського на польське. Питаю: Де живемо? Чи може вже під „незалежною“, шляхотською Польщею? Чи краєва Комісія причинкова як і взагалї всї инші комісії є институціями для будови історичної Польщі? Пощо платимо ми, українцї податок крови і майна австрійській державі? Чи для попираня Поляків і для нашого поневоленя? Що роблять наші члени, Українцї в краєвій Комісії? Чи відомі їм є наведені факти? Чи в Краєвій Комісії як галицькій институції місце тільки для Поляків? Чи не можна там приняти бодай третини урядників-Українців? — Іван К.

— **Доразні суди на бандитів в Польщі.** З Варшави доносять: В міністерстві справедливости приготовляють проголошене доразних судів на бандитів. Судові трибунали будуть складати ся з пяти членів і прокуратора з виключенем горожанських судіїв. Присуд буде звучати на смерть або увільнене. В першім случаю засуд буде негайно виконаний. Доси карали небезпечних бандитів німецькі військові суди.

— **Віче у Львові.** Народний Комітет скликує віче у Львові, котре відбуде ся в неділю дня 22. вересня с. р. о 4 год. по пол. в великій сали „Народного Дому“ у Львові ул. Театральна 22 з дневним порядком: Сучасне політичне становище українського народу і справа утвореня української провінції в Австрії.

Обовязком кождого Українця і кождої Українки зі Львова явити ся на тім вічу!

— **Віче в Жовкві.** В неділю д. 22. вересня 1918 о год. 2 по пол. відбуде ся в Жовкві в льокали Сирітського Захисту публичне повітове віче в справі подїлу Галичини. Просить ся о численну участь. — За Повітову Орґанїзацію: Др. М. Король.

— **В Бучачи!** В неділю дня 22 вересня о год. 1 в полудне відбуде ся в Бучачи на подвірю церкви ОО. Василян всенародне віче за утворенем Українського Коронного краю в Австрії, з протестом проти наміреного прилученя Східної Галичини до Польщі.

— **Для львівського повіту.** У второк дня 24. вересня с. р. відбуде ся у Львові в великій сали Музичного Товариства і. М. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5. **Велике Всенародне Повітове Віче** з протестом проти прилученя української Східної Галичини до Польщі і з домаганем утвореня українського коронного краю в Австрії. — Порядок дневний: 1) Політичний реферат посла д-ра Володимира Бачинського. 2) Політично-економічний реферат п. Миколи Творидла, інспектора і учителя господарського Товариства „Сільський Господар“. 3) Дискусія над виголошеними рефератами і ухвалене резолюцій. 4) Внесеня і інтерпеляції членів Орґанїзації. Отсею дорогою Повітова Політична Орґанїзація львівського повіта звертає ся бо своїх Вп. Мужів довіря, до місцевих Вп. Орґанїзаторів і Провідників місцевих орґанїзацій і всего загалу українського населеня повіта з горячим зазивом, щоб кожда місцева орґанїзація подбала, щоби як найбільше людий з кождої місцевости прибуло на віче. Початок точно о годині одинацятій перед полуднем. — За Повітову Орґанїзацію Політичну львівського повіта д-р Володимир Бачинський голова, в. р., Ілько Лисий секретар, в. р.

ОПОВІСТКИ.

Субота дня 21-го вересня 1918.

Нинї 21-го вересня гр.-кат.: Рожд. Пр. Д. Марії, римо-кат.: Матїя ап.

Завтра 22-го вересня гр.-кат.: 13 Н. п. З. С., римо-кат.: 18 Н. п. З. С.

— **Львовяни в справі целїбату.** В субочу (21-го с. м.) о годині 6-тій вечером відбудесь у Львові в салї товариства „Укр. Бесїда“ нарада Львовян в справі наміреного накиненя нашій церкві целїбату. Вступ за запрошенем.

Львівський Нар. Театр Тов. укр. „Бесіда“ у Львові. В суботу дня 21 вересня 1918. Саля тов. ім. Лисенка ул. Шашкевича ч. 5. „Гимн Нужди“ образ з житя Жидів в 5 діях Белой. В образі сім змальовані живими красками глубокі стани бідного жидівського народа. В неділю дня 22 вересня 1918. „Безталанна“ нар. драма зі співами в 5 діях Тобилевича. Білети раньше можна набути в Нар. Торговлі а в день вистави від год. 5. при касі театру. Початок точно о год. пів до 8-ої вечером.

Дуже практичний Календар на 1919 і початок 1920 з коротким церк. уставом і літер. додатком по 3 К висилає др Застирець Йос. Львів. св. Зофії 20. (Занотувати адрес і спішитись, бо наклад вичерпуєсь). Дуже інтересну драму „Млин“ і Оповіданя новелї гумороски висилаєсь по 3 К. Предплата на „Бібліотеку для родин і молодіжи“ виносить всего 12 К. Четвертий випуск: Поезії ювилята, проф. Масляка, друкують ся. 536 1-2

Отсим подаємо до відома, що загальні збори Господарської Торговлї в Бурштині відбудуть ся 1. жовтня (вівторок) в домі читальні Просвіти, на які просить ся всіх інтересованих о як найчисленнійшу участь, справа дуже важна. 530 2—2

До відома П. Питомців львівської духовної семинарії. Сего року наука на університетї зачинаєсь дня 9. жовтня в середу. Доповняючі іспити дня 7 і 8. жовтня. Всї П. Питомці мають явитись в семинарії дня 8. жовтня. — Ректорат. 518 2—2

Фотографічні знимки. В обох українських книгарнях є до набутя слідуючі картини: 1) Руїни гетьманської палати в Батурині (3 К). 2) Групи розоруженої Нїмцями „синьої“ дивізії (4 К) та послідня сторінка берестейського договору з підписами всіх членів делеґацій.

Загальні Збори

Тов-а „Українська Захоронка“ у Львові відбудуть ся дня 5 жовтня 1918 р. в комнатах „Укр. Бесіди“ при вул. Рутовського 22. (Народний Дім) о год. 5 по пол. з отсим порядком нарад:

1) Відчитане протоколу з послідних заг. зборів.
2) Звіт Виділу з діяльности.
3) Звіт контрольної Комісії.
4) Вибір голови, 10. виділових і 3. заступників.
5) Вибір контрольної Комісії.
6) Внески і запити.

Колиби о год. 5 не було приписаного статутом комплету, відбудуть ся того самого дня і в тім самім місци о год. пів до 6-ої по по пол. другі загальні збори з правом рішаючих ухвал без огляду на число присутних членів (§ 13 стат.)

За Виділ Тов-а „Українська Захоронка“:

А. Іванович, секретар. 540 1— О. Пачовська, містоголова.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Петро і Домна Білоскурські

з Коломиї, (тепер: перший в Київі, друга в Адрихові), повідомляють своїх знакомих, що по обосторонній згоді один другого звільнили від супружеських обовязків і не остають з собою більше в звязи, як муж з женою.

ОГОЛОШЕНЯ.

Інструктора а ще радше інструкторки для приготовлення учениці до вступного іспиту до VI. ґімназ. або на другий рік семинаря пошукує священик на селі, одна миля під Львовом. Близша відомість в Адміністрації. 526 2—3

Позір Тернопільщина.

Велике віче в справі подїлу Галичини і протесту проти прилучення до Польщі відбуде ся в неділю дня 22 с. м. о год. 12-ій в полудне в салї Міщанського Брацтва. Прибувайте численно. За орґанїзацію: о. В. Громницький, Іл. Брикович. 514 5—5

Панну з гарним письмом прийме зараз адмінїстрація „Укр. Слова“.

Академика до веденя приватних ґімназіяльних курсів пошукує комітет прив. ґімн. в Сколїм. Платня 600 К. місячно, апровізація легка, удержане запевнене. Комунїкація зі Львовом вигідна, околиця чудова. місцевість клїматична. Рефлектуючі на ту посаду зволять якнайскорше зголоситись особисто або письменно до о. Мосори в Сколїм. 535 1—

Хтоби знав де обертає ся Николай Сабат фенр. котрий був в Землянську ґуб. Воронїжської а від півтора року не маю жадної відомости, зволять повідомити о. Володимира Сабата в Синевідску нижнім. 537 1—3

Мешкане з харчом, найрадше при родині за оплатою і довозом віктуалів глядає надпор. А. Волощак. Для услуги придїлений жовнїр. — Зголошеня на адресу: Яр. Яцкевич, Крашевського 23. І. п. 539 1—3

Глядаю інструктора на цїлий рік до уч. II. кл. ґімн. о. Стефан Петрушевич, Холоїв. 529 2—2

Еліте, журналь осїнно-зимовий за К 7 з пересилкою К 7·85 Р. Ляндав Львів Чарнецького 3. заступство Шене Вінер и все можна дістати ярої. 531 2—4

Запрошене на передплату! „НОВИЙ ЧАС“

ілюстр. сусп. економ. і літ. тижневник

появив ся 19. IX. 1918.

Неполітичне се письмо, обним. 16стор. друку, велич. 20—28 цм, буде: 1. Подавати перегляд найважн. подій світа. Заниматн ся головно справами укр. народного господарства, його розвитком і жерелами нар. богацтва, пропаґувати економ. орґанїзацію шир. кругів в кооп. дусі, слїдити за ходом відбудови краю, подавати найважн. розпорядки, ширити пожиточні й практичні відомости і поради для родин, інституцій, товариств, спілок, торговель, склепів, крамниць, купців, ремісн., промислов. і ин. 3. Слідити за ходом і розвитком орґанїзаційних змагань укр. жіноцтва й пособляти йому 4. Посвячувати дещо місця для новоч. укр. й світової літерат. й артистич. творчости, щоб попри серіозні і напружуючі статї й вісти дати також відпих і розраду для умученого духа. Загалом нести моральні і напроваджувати на матеріяльні користи як найширші круги укр. суспільности.

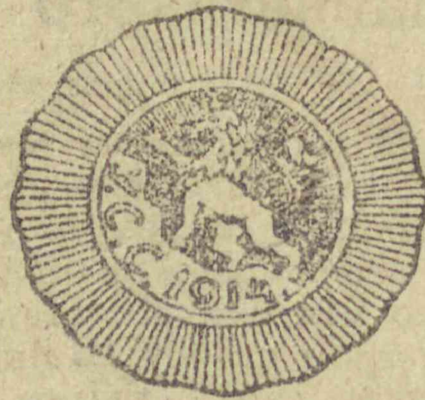
Видавництво й редакцію сего тижн. буде вести Амброз Березовський. Співпраця є для него забезпечена в комітетї з найповаж. письмен. і фаховців.

П. Т. інтелїґентів як і свід. селян просимо також о дописї на повисші теми.

Передплата буде вин. річно К 30, півр. К 15, до кінця 1918 р. К 10. Те саме в гривнах і марках. Поодиноке число 60 сот. або шагів.
Ред. й адм.: „Новий Час“, Львів Руська ч. 3. 280 3—6

Для усталеня накладу просимо о ласкавий поспіх з передплатою — на жадане висилаємо почтову складанку (чек).

Від 15. IX. 1918

До 15. X. 1918

Що дня від 10—6.

— В-И-С-Т-А-В-А —

малюнків і світлин

„Артистичної Горстки“, „Пресової Кватири“ Українських Січових Стрільців.

Національний Музей

— — ул. Мохнацького ч. 40. Львів. — —
Вступ 2 К для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. 519 2-25

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К. в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 21.